

Número 558 - 3 novembre 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural - Any XII

la veu

de Benicarló

PACTES

AMICS PER SEMPRE

Moviments als partits polítics de cara a les eleccions municipals

text REDACCIÓ

Els partits polítics de la nostra població, comencen a fer moviments de cara a situar-se en les millors condicions possibles de partida per a les eleccions de la primavera de 2007. Uns per millorar resultats, altres per mantenir-se i uns altres per rascar per primera vegada el poder. Esquerra Unida i Esquerra Republicana ja han anunciat que concorreran a les eleccions municipals per separat a Benicarló. Així ho va decidir l'executiva dels republicans després de les diferents reunions d'enllaç que ambdues formacions d'esquerra han mantingut en els últims mesos des de l'anunci del col·lectiu de ERPV de concórrer als comicis. Esquerra Unida-L'Entesa, encapçalada per Pedro Martínez, que es va situar en les eleccions de 2003 en els 339 vots, es va quedar al marge de la representació municipal en quedar per sota del llistó del cinc per cent fixat en 566 vots.

Les reunions pretenien sumar els vots en una coalició de Esquerra Republicana com a partit emergent en una localitat en la que el nacionalisme polític ha comptat amb una vasta representació institucional. La iniciativa no es va concretar per la falta de concreció d'aspectes programàtics que tingueren a més una translació a l'àmbit autonòmic. Esquerra Republicana va explicar a través del seu president a Benicarló, Geroni Salvador, que presentarà la seua candidatura a l'alcaldia el present mes de novembre, mentre que EUPV segueix explorant altres possibilitats amb altres formacions polítiques.

Amb el PSPV

L'alcalde de Benicarló, Enric Escuder (PSPV), va confirmar la passada setmana l'existència de contactes amb Esquerra Unida que tindrien com objectiu la integració en la llista socialista de membres de Esquerra Unida. Escuder va justificar la reunió mantinguda entre representants d'ambdues formacions ja que suposen "canvis d'impressions i d'anàlisis que sempre són bons". D'altra banda el primer edil de Benicarló va explicar que la irrupció d'un partit polític més en l'espectre de l'esquerra a Benicarló, com és ERPV "dispersarà el vot" però va recordar que un altre dels pilars de la democràcia és el respecte a la pluralitat, "encara que aquest dret acabe perjudicant a l'esquerra un fet que no li passa a la dreta", va afegir. Finalment va valorar el canvi de portaveu en el si del PP i va assegurar que "remoure a Marcelino Domingo de les regnes del grup polític a sis mesos de les eleccions no és precisament per a preservar-lo, sinó tot el contrari, és com una renúncia a dirigir el grup polític".

“El Bloc de José Luís Guzmán treballa ja en la elaboració de candidatures”

ve de la pàgina anterior

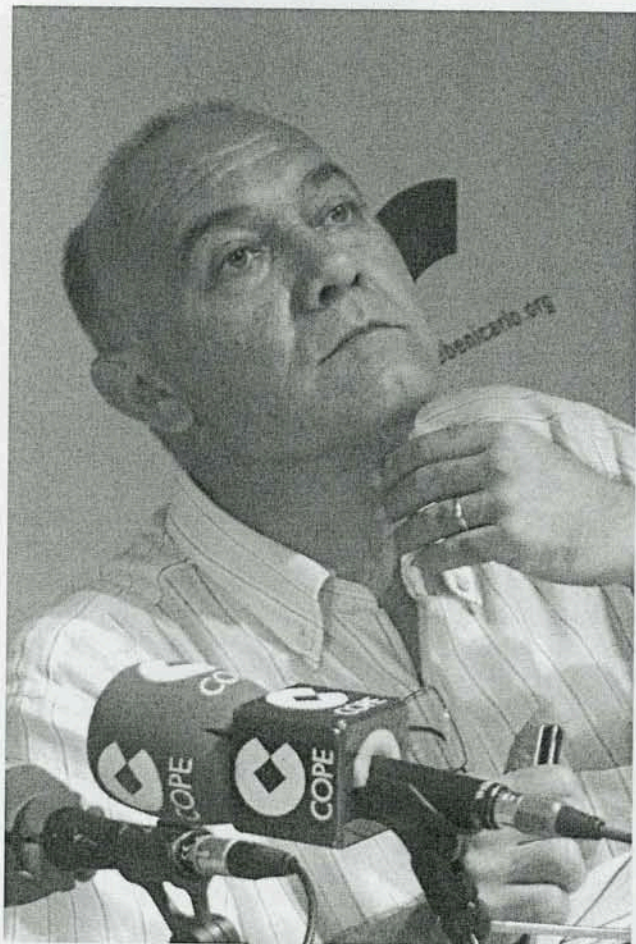
També el Bloc manté contactes amb altres formacions. A nivell comarcal amb el PSPV que els ha ofert un acord per sumar els vots dels nacionalistes als seus, amb l'objectiu d'aconseguir el diputat pel partit judicial de Sant Mateu, fonamental per canviar el signe polític de la Diputació de Castelló. Paral·lelament els contactes podrien eixamplar-se a la resta del País Valencià, on aquesta formació també negocia amb Esquerra Unida que celebrarà aquest cap de setmana la seua Assemblea que haurà de decidir si hi ha matrimoni electoral amb el Bloc. Amb el PSPV, el Bloc podria aconseguir la representativitat que fins ara no ha acceptat EUPV. Així ho va

manifestar el secretari del Bloc a l'Aplec del Puig, tot i que posteriorment Antoni Duch (PSPV) ho va descartar. Aquests pactes podrien animar a qualsevol acord a nivell local, on també Esquerra Unida ha demanat una reunió al Bloc Nacionalista. El Bloc de José Luís Guzmán treballa ja en la elaboració de candidatures, elaboració del programa electoral i la implicació de gent nova “però sense presses”, expliquen fonts dels nacionalistes.

Les mateixes fonts veuen totalment lícita la decisió d'ERPv de presentar-se a les eleccions locals « i ocupar el seu espai ». Segons manifesten el problema vindrà de la situació que es puga crear si el PP guanya per 100 vots i que, per la fragmentació de vots de l'es-

querra aquests es queden fora de l'Ajuntament. Algú hauria de fer una reflexió aleshores”, conclouen.

Finalment el PP va realitzar la passada setmana un canvi de portaveu en benefici d'Ana María Febrer, que remou a Marcelino Domingo. Una decisió inexplicable a pocs mesos de les eleccions i després del recent canvi de Jaime Mundo per Domingo. També el PP es troba negociant amb persones individuals, destacats representants d'associacions veïnals per oferir-los destacats llocs en la llista municipal de 2007.

A punt la tercera fase de modificació del trànsit

text REDACCIÓ

A primers de novembre es posarà en marxa la tercera fase de modificació de la circulació als carrers de Benicarló. Els canvis afectaran els carrers de Tarragona, Càlig, Bilbao, Navarra, Saragossa, Mossén Lajunta i Botànic Cavanilles i consistiran a fer els carrers d'un sol sentit per tal de multiplicar el nombre de places d'estacionament actuals i donar així major fluïdesa al trànsit rodat. De fet, es calcula que amb aquests canvis, combinant els aparcaments en cordó i en bateria, podran aparcar en aquests carrers 238 cotxes.

Respecte de les dos fases anteriors, el regidor de Governació, Juan Lores, fa una valoració positiva. "Amb la primera fase (que afectava el centre històric), ha millorat molt l'accés a la ciutat. Al carrer de Pius XII, tot i que actualment passa un 15% més de vehicles que abans, la circulació és molt més fluïda". Respecte del nou accés de vehicles a la zona del Mercat Municipal, que ha generat algunes queixes per part dels comerciants, l'ajuntament proposa com a opció per a accedir al mercat estacionar el vehicle a la plaça de la

Constitució, que es troba a només 300 metres del mercat. "A pesar de tot -diu el regidor- les modificacions no són definitives, sinó que estaran en funció dels resultats que donaran".

De la segona fase, que ha entrat en funcionament recentment, Juan Lores assenyala que s'han guanyat molts llocs per a estacionar i s'ha aconseguit ordenar millor el trànsit.

Tocs i Vares

CATALUNYA TRIOMFANT

text VICENT COLL

Quan escric aquesta ratlles, comencen a saber-se els primers resultats sobre les eleccions al parlament de Catalunya. Pel que diuen les primeres xifres poques novetats. Ja ho deia en l'article de la setmana passada. Ara, l'emoció planeja sobre les possibles aliances, i pel que diuen els portaveus, tots i totes es fan els interessants. CiU se les veurà magres per governar en minoria amb els seus 48 diputats. ERC torna a amenaçar amb la clau, conscients com son que després de tot els que els ha caigut a sobre, han aguantat l'embranchida amb 21 diputats. Saura, com ja es deia, ha obtingut un resultat millor que fa 3 anys, encara que si hauríem de valorar les actituds i el treball i la coherència, a Iniciativa li'n tocaven més. El PSC tampoc pot queixar-se de com li ha anat les coses ja que es queda amb 37 diputats pensant que el declivi hagués pogut estar pitjor. Aquesta nit de les eleccions ja sonava la cançó: Tripartit si, tripartit no.

Amb tot, si atenem als índexs de participació, sense deslegitimar els resultats, si que cal dir que tots han perdut un bon grapat de vots. Eixa es la gra lliçó de sempre: el creixent desinterès que la ciutadania mostra per les propostes dels nostres líders polítics.

El que si que no es pot deixar de comentar es una interessant novetat, i es la presència de del Partit de la Ciutadania, que a hores d'ara podria obtenir fins a tres diputats amb un 3% del vot emés. El PP se n'ha ressentit una mica, però no massa, d'aquesta aparició. Hi qui apunta fins i tot que la majoria del vot que ha anat al Ciutadans prové del PSOE, com una desaprovació dels seus flirtejos amb ERC. El que si que podem afirmar, del País Valencià estant, és que si aquest Partit de la Ciutadania s'hagués presentat ací no tindria representació, amb els menys de 90.000 vots que ha obtingut. Son coses de la democràcia: segons on vius se't te més en compte o menys.

El Benicarló 'underground'

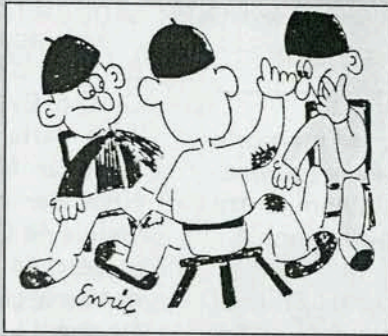
text LA COLLA DE TAFANERS

POBLE DE CULTURA. D'uns anys ençà hi ha qui se n'ha encarregat de dir que Benicarló és la capital cultural de la comarca. Deu ser veritat. El llibre de l'esperpèntic Jiménez Losantos (la seua tesi doctoral va ser sobre les estimables obres del gran Valle-Inclán) no es podia trobar a cap de les llibreries del nostre poble. S'havia esgotat. I això que, preguntat un llibreter per un tafaner, ens va assegurar que no era cert que els militants del PP i els oients de la COPPE tingueren un tres per cent de descompte.

MAR DE FONTS. Alguna en deu passar entre La Veu i Alambor. La setmana passada un altre setmanari local -l'altre setmanari local afegeix un tafaner xauvinista- va publicar un anunci de la presentació d'un llibre que avui mateix tindrà lloc al local de la penya Setrill. Ací es comprén que ningú va comunicar res. No som ningú...

EL MILLOR FLOS. Uns quants tafaners van assistir al ple de l'Ajuntament que va tindre com a punt estel·lar el famós expedient obert a un agent de la policia municipal. Conta que la cosa va estar pujadeta de to i que va haver qui va perdre els papers. Literalment. En una enfurismada considerable, el nostre exregidor de cultura va esgallar en quatre trossos uns papers que duia entre mans. Genio y figura.

FALLERES AL JUTJAT. No es pot fer broma amb això perquè estem parlant de coses tan serioses com la salut o els diners. Hi ha qui s'ha posat malalt per tot l'afer aquest de la fallera major i hi haurà qui perdrà din-

ers -encara que només siga els del jornal del dia del judici- i, per tant, estem tractant un assumpte seriós. Però no se'ns pot negar que de tot plegat es pot estirar de veta.

A VINARÒS EN VAN PLENS. Només ens sap mal als tafaners perquè ja s'han sentit comentaris que hi ha veïns de la citada població que fan mofa de tan desagradable circumstància. Fins i tot un tafaner ha rebut un correu electrònic en què un amic seu li pregunta si s'assistirà a una escena semblant a la de la famosa pel·lícula protagonitzada per Maria Rosario Omaggio ("El Virgo de Visanteta") en què hi ha haurà senyores vestides de fall-

era en una sala de judicis. Tant de bo s'impose el seny i no ens toque sortir a programes com "El diario de Patricia" o "Aquí hay tomate".

CULTURA VALENCIANA. Ací, per a qui li interesse, alguns sainets de l'insigne dramaturg valencià Josep Bernat i Baldoví. Un ensayo fet en regla o Qui no té la vespra, no té la festa, El virgo de Visanteta y el alcalde de Favara o Parlar bé no costa un pacho, Pascualo y Visanteta o El tribunal de Favara, La tertulia de Colau o Pataques i caragols, Qui tinga cucs que pele fulla u Obedecer al que manda, Un fandanguet en Paiporta, Cheroni i Bartoleta o La viuda y el escolá i Batiste Moscatell o La mona... de Pasqua. No es mereixen.

OT. Reflexió d'un tafaner corromput i amic de fer amics: "A hores d'ara no se sap quants benicarlandos han enviat essemesses per "salvar" (quina paraula més dramàtica) el vinarossenc Xavier de ser eliminat del reality "Operación Triunfo". El que sí que se sap és quants vinarossencs n'hagueren enviat per "salvar" un benicarlando: ni un." No home, no, que els temps han canviat; quan feia fred fa calor i quan feia calor ara en fa més. És això, no?

LLIBRES EN VALENCIÀ. Un aficionat compulsiu a les estadístiques ens ha assegurat que fa més d'un any que mira per una tele local un programa de llibres i que encara no ha vist que n'hagen recomanat mai cap en valencià. Si serà innocent: tampoc n'han recomanat cap en romanx ni en aimarà. Només fallaria

COSSETÀNIA I EXIL-LI...

text SUSANNA ANGLÉS

Editorial Cossetània es dedica a fer memòria i, perquè no, a guardar-la amb les seves publicacions. Així aquest Octubre han vist la llum, entre d'altres edicions, dos llibres dignes de menció.

L'exili literari republicà és un llibre de Manuel Fuentes i Paco Tovar, publicat per aquesta editorial de Valls dins la col·lecció Publicacions i Recerca de la Universitat Rovira i Virgili

Per a saber més....

El desembre de 1999, la Universitat Rovira i Virgili juntament amb la Universitat de Lleida i el GEXEL organitzaren el Congrés "Sesenta años después, el exilio literario republicano". Aquelles ponències i comunicacions posen de manifest que la nostra història compartida ve marcada per la permanència en la memòria. Així, enfront d'aquells que exalten el valor del silenci com a eix de la nova concòrdia, i enfront d'aquells que advoquen per l'oblit, potser sigui el record la millor manera de rescatar la vida dels que no pogueren viure-la al país al qual tenien dret i que els fou violentament usurpat. Exiliats de la seva terra, de les seves llengües i de si mateixos, dedicaren els esforços a la seva noble i permanent tasca: seguir escrivint, treballant, publicant, impartint la docència, mentre que l'Espanya que deixaven enrere iniciava el llarg camí de la victòria, que va ser el principi de la derrota. Uns somniaren a tornar, i la nostàlgia paralizà les seves vides; altres, en canvi, continuaren lluitant des dels principis i valors republicans; alguns, finalment, horroritzats per la destrucció i la mort que deixaren enrere, no tornaren mai més i renegaren d'haver nascut en aquestes terres.

Amb aportacions de Margarida Aritzeta, Maryse Bertrand de Muñoz, Montserrat Corretger, Marcela Crespo, Eva Esteve Latorre, Eduard Fermín Partido, José María Fernández Gutiérrez, Soledad González Ródenas, María Rosa Lojo, Francisca Montiel Rayo, Neus Samblancat Miranda, Howard Young, Marisa García de Oteyza i Manuel Fuentes Vázquez.

Després, des del mateix segell editorial, ens n'anem a llegir un llibre des de la vessant d'un home fascinant i una temàtica que aixeca moltes preguntes i curiositats. Ell és Enric d'Hostalric i Colomer i el llibre forma part de la Col·lecció Cooperativistes Catalans.

Per a saber un poco més...

Enric d'Hostalric i Colomer (Lleida 1856 o 1857 – Lloret de Mar 1921) ha estat una de les figures clau a la Catalunya occidental en l'etapa que va des de les dècades finals del segle XIX fins a l'inici de l'any 1920. Com a batlle de Menàrguens, diputat provincial encarregat de la beneficència pública, o bé president de la Cambra Agrícola de Lleida i sa Comarca, va tenir uns objectius que anaren més enllà d'una visió limitada de la realitat. Com a impulsor de la Cambra fou capaç de conjugar la cooperació amb les autoritats locals, la interpellació al govern central en una conjuntura com fou la de la Primera Guerra Mundial i reeixir en el foment de l'associacionisme pagès en els temes més importants que incidien en la vida econòmica de la pagesia lleidatana i de la Franja. Malgrat tot, ha estat un desconegut en la història lleidatana. Tot i formar part de l'elit agrària, els seus interessos anaren més enllà dels propis de la seva classe, de manera que emprà energies i patrimoni al servei de la pagesia i del món rural de la Catalunya occidental.

Concurs

Cartell Festes de la Carxofa

Ja s'ha obert la convocatòria per al concurs del cartell anunciador de la Festa de la Carxofa 2007. El concurs està organitzat per l'Ajuntament de Benicarló a través del Consell Agrari Municipal i del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida Carxofa de Benicarló. El tema obligatori d'enguany és el XIV aniversari de la Festa de la Carxofa. El cartell ha d'estar escrit en valencià i l'elecció tant dels motius com de la tècnica és absolutament lliure, tot i que el cartell ha de comptar

amb la presència de la carxofa. Els treballs poden presentar-se fins el 15 de desembre a l'Ajuntament de Benicarló 9 a 14 hores i l'endemà, dia 16 de desembre, es donarà a conèixer la decisió del jurat. Enguany, el primer premi està dotat amb 350 euros i el segon amb 175 euros. El lliurament dels premis es realitzarà durant la celebració del sopar de gala de la Festa de la Carxofa 2007.

Per a més informació sobre les bases del concurs es pot consultar la pàgina web de l'Ajuntament: www.ajuntamentdebenicarlo.org

Turisme de bonsái

L'afició a l'art dels bonsáis i l'escola japonesa de bonsái a Benicarló animen a l'obertura de la primera delegació d'un touroperador japonès especialitzat en afeccionats al bonsái

text JORDI MAURA

Amb el lema "Viatja a Japó, el país del bonsáis" ha obert les seues portes SunStyle Travel, la delegació de la primera agència de viatges especialitzada en serveis per als afeccionats al bonsái del País Valencià, Illes Balears i Catalunya, amb seu a Benicarló. Xavier Redón dirigeix la delegació i ha concebut ja diferents tours amb els arbres en miniatura com protagonistes. El pròxim any ja hi ha programats quatre viatges per a veure les grans exposicions de l'any al Japó. La primera d'elles al febrer, la segona a Setmana Santa, la tercera al maig i l'última al novembre coincidint amb les grans cites dels amants dels arbres.

L'Associació del Bonsái de Benicarló calcula que en tota la comarca existeixen uns 1.000 afeccionats amb més de cinc arbres en miniatura en el seu habitatge. Unes 300 persones han realitzat cursos de perfeccionament i compten amb 115 socis inscrits. El viatge de 11 dies costa uns 3000 euros i inclou pensió completa i totes les despeses de metro, autobusos, avió, entrades als diferents esdeveniments, classes dels "ronaldinhos del bonsái a nivell mundial" i exposicions. El viatge s'aprofita també per a adquirir complements relacionats amb el bonsái, des d'exemplars d'arbres en miniatura, llibres, tests o eines.

El catalitzador d'aquesta iniciativa va ser la creació a Benicarló, on existeix una activa associació i centenars de seguidors, de l'Escola Japonesa de Bonsái, única en tot l'estat espanyol, i la demanda dels afeccionats a l'Associació del Bonsái de Benicarló de conèixer el país nipó. Serà al febrer quan comencen les classes amb professorat japonès especialitzat que ja va visitar la I Mostra Nacional de Bonsai de Benicarló i alguns exemplars d'oliveres mil·lenàries de la comarca. Al mes de novembre hi ha previst un màster coincidint amb la segona edició de la Fira Nacional de Bonsái. Ja hi ha 50 inscrits en dos cursos que l'entitat ha programat.

El 12 de novembre arrencarà el primer curs de Ikebana de la mà d'una professora japonesa, el propi Redón i d'Enrique Bayarri i Juana González. La passió pels bonsáis a Benicarló està despertant la curiositat de televisions com el Canal 33 o Punt 2 que ha demanat la col·laboració de Redón en l'enregistrament de diversos programes.

La Regidoria d'Agricultura de l'Ajuntament de Benicarló iniciarà els treballs de millora i condicionament de tres punts clau en la gestió paisatgística del terme.

text REDACCIÓ

Aquestes tres actuacions que es realitzaran són: Condicionament del jardí de l'estació; Execució de treballs culturals per la millora de la vegetació i la biodiversitat específica mitjançant tractaments silvícoles i revegetació a la Basseta del Bovalar; Actuacions d'estabilització de talussos i revegetació dels accessos al paratge del Puig de la Nao.

Condicionament del jardí de l'estació.

Constarà d'una restauració i millora de la coberta vegetal del jardí, a més de la incorporació de noves espècies d'arbres i la instal·lació d'un sistema automatitzat de reg localitzat i d'un cercat perimetral.

Amb això es pretén millorar la qualitat estètica i estructural de la zona verda i oferir millor qualitat als usuaris. La instal·lació d'una cerca metàl·lica evitarà la proliferació d'actes vandàlics que han assolit històricament aquest espai municipal. El reg localitzat es distribuirà entre reg per aspersió i degoteig. Les actuacions de millora de la coberta vegetal inclouen actuacions de preparació i millora del terreny, sembra amb espècies adaptades i poc exigents i la incorporació d'un exemplar de *Celtis australis* (lledoner), dos de *Quercus ilex* (carrasca) i un altre de *Tillia platyphyllos* (til·ler). Per altra banda es protegirà l'espai públic amb una cerca de forja de 1,05 metres d'alçada i 137 metres de perímetre. Aquesta actuació compta amb un pressupost de 84.835,52 euros.

Millora de la vegetació i la biodiversitat específica al Puig de la Nau.

En aquest apartat s'engloba l'actuació d'estabilització del talús que forma el terraplé sobre el qual es troba la rampa escalonada per a l'accés per als vianants al poblat ibèric i implantació de vegetació autòctona en l'accés del paratge de l'El Puig situat en un mitjà natural. Els treballs es componen de la realització de faixes de retenció del terreny, la creació d'una coberta vegetal mitjançant hidrosembra i plantació d'arbrat mitjançant l'aportació de cinc exemplars de *Quercus ilex* (carrasca) i sis *Pinus pinea* (pi pinyer). El pressupost total ascendeix a 9.829,56€.

Tractaments silvícoles i revegetació a la Basseta del Bovalar.

Comprèn la realització de treballs culturals selectius per a la millora de la massa forestal mitjançant tractaments silvícoles i plantacions de reforç en àrees amb insuficient densitat forestal, amb la finalitat de facilitar la diversitat específica de la zona.

Aquestes actuacions milloraran en la defensa front del risc d'incendis forestals, disminució de processos erosius, afavorir la recàrrega d'aqüífers, increment de la biodiversitat de la massa forestal i millora de les condicions de salubritat vegetal i qualitat paisatgística de l'entorn, a més d'una millora de la qualitat de l'ús públic amb actuacions d'acondicionament de sendes i itineraris.

Els treballs es fonamenten en la realització de:

1. Esbrossament selectiu de zones de matoll.
2. Millora dels rodals i peus aïllats de coníferes
3. Aclariment de forest baix de quercínies
4. Esporga de peus de forest alta i sota
5. Eliminació dels residus generats
6. Plantació d'arbrada autòctona (*Quercus faginea*, *Myrtus communis*, *Celtis australis* i *Arbutus unedo*).
7. Adequació de sendes.

El pressupost total ascendeix a 4.243, 44€

Aquestes actuacions de millora estan subvencionades per la Conselleria de Territori i Habitatge, d'acord a l'Ordre de 4 de novembre de 2005 amb un import de 59.985,74€.

L'Ajuntament vol informar els ciutadans de Benicarló que tots aquells que vulguen formar part de la Comissió de Festes ja tenen les portes obertes.

Els interessats poden acudir els dimarts a partir de les 22.00 hores al 3r pis de l'Ajuntament.

laveubenicarlo@terra.es

Salvador Puig Antich

Fronteres

text JOAN HERAS

Fa unes setmanes que corre pels cinemes –i fins i tot pels de la nostra ciutat– la pel·lícula Salvador, dirigida per Manuel Hueriga, en la qual es repassa la vida i la mort d'un jove militant del MIL, una organització revolucionària que va actuar a principis dels anys 70. Puig Antich i els seus companys, inspirats en els moviments autònoms, van crear un petit grup armat com a instrument de lluita anticapitalista: consideraven necessari utilitzar formes violentes de lluita –atracaments a entitats bancàries– per poder donar suport econòmic a lluites obreres –fer aportacions significatives a les conegudes caixes de resistència.

Salvador Puig Antich va ser detingut arran d'una topada amb la policia en la qual va resultar mort un agent. Puig Antich va ser acusat d'aquesta mort malgrat que les proves de balística –que evidentment el simulacre de tribunal que el va jutjar no van tenir en compte– demostraven que les bales que havien provocat la mort del policia molt probablement van sortir de la pistola dels seus propis companys de cos repressiu. El matí del 2 de març del 1974, Salvador Puig Antich era executat a garrot al pati de la presó Model –ves quin nom més curiós per a una presó– de Barcelona.

Més enllà de consideracions estrictament cinematogràfiques, la pel·lícula de Manuel Hueriga té la virtut de presentar-nos, de la mà de la vida i la mort d'un jove radicalment compromès en la lluita anticapitalista, la societat i l'ambient polític del final del franquisme. Em sembla molt necessari i d'agrair que el cinema comercial que disposa d'una

bona distribució sigui una eina que promogui la reflexió, i en aquesta ocasió la pel·lícula Salvador serveix per pensar, repensar o simplement apropar-nos –tot depèn de l'edat o del grau de coneixement de la realitat política de cadascú– un personatge i un període històric fonamental per entendre què som ara. Malgrat les crítiques que la pel·lícula ha rebut –i possiblement en part ben fonamentades–, és indiscutible que és positiu presentar d'una manera respectuosa i punyent un personatge que, deixant de banda unes dignes excepcions (l'espectacle de La torna d'Els Joglars, els llibres de Ramon Barnils i de Francesc Escrivano i la meravellosa cançó Margalida de Joan Isaac), ha estat volgudament oblidat tant, com és lògic, pels hereus del franquisme com pels sectors dominants de l'esquerra.

La pel·lícula resulta molt interessant, també, per a pensar sobre un grapat de coses –i no pretenc fer aquí una llista tanca da d'elements de reflexió–: la implacable brutalitat del règim feixista que no accepta, malgrat la forta pressió internacional, commutar la pena de mort (fa esgarriar l'actitud del dictador que, un cop segellat l'enterado, se'n va a dormir i dóna ordres que ningú el molesti, sigui qui sigui); la poca actuació de protesta dels sectors antifranquistes dominants que quasi no van fer res per evitar l'execució perquè avantposaven interessos de partit a la defensa d'una vida; la manera relativament fàcil amb què uns joves políticament actius i en un context social que ho estimula decideixen adoptar la lluita armada com a mitjà per avançar en el seu projecte ideològic i com reaccionen de manera diferent davant les conseqüències dels seus actes; l'actitud

implacablement professional del botxí (la seva feina és matar i vol fer la feina ben feta i tan de pressa com pugui); la desesperació d'un dels carcellers de la presó que veu en Salvador Puig Antich un noi que, malgrat les seves idees polítiques, és una persona educada, sensible i respectuosa; la complexa relació del salvador Puig amb el seu pare (el moment en què li escriu una carta des de la presó em sembla una de les escenes més emotives, humanes i profundes de tota la pel·lícula), etc.

Des de sectors que es proclamen hereus del grup en què va militar Puig Antich i d'altres de propers ideològicament han denunciat la pel·lícula de Manuel Hueriga com un subproducte de consum que vol fer plorar amb l'escena de l'execució i que amaga les veritables raons de la lluita política que van moure el Movimiento Ibérico de Liberación. Ben mirat, suposo que una mica de raó tenen en dir això. Però potser també és veritat que sovint des d'una posició d'una volguda puresa ideològica –que esdevé més estètica que veritablement ideològica– es vol presentar el passat sense esquetxes i com un tot coherent. Sigui com sigui, amb crítiques incloses, em sembla interessant que una pel·lícula que està veient moltíssima gent recuperi un personatge i una part de la nostra història recent que, tal i com ja he apuntat, s'ha volgut oblidar i silenciar. Només el fet que la pel·lícula –amb totes les seves mancances o insuficiències– permeti que es parli de Puig Antich, de les penes de mort que signava el règim franquista fa poc més de trenta anys, de la necessitat de revisar el seu judici, ja em sembla prou important. Benvingudes, doncs, pel·lícules que ens ajudin a entendre'ns una mica millor.

Comença el ball ... polític

A poc més de sis mesos de les eleccions de 2007, els partits polítics ja han engegat la seua maquinària electoral buscant finançar el seu espai polític en l'espectre benicarlando. Per una banda, partits com Izquierda Unida i Esquerra Republicana, aquest últim per primera vegada, concorreran als comicis electorals amb la intenció d'aconseguir, un per

fi i l'altre per primera vegada, la quantitat de vots suficient per superar la barrera fatídica del 5%, que dona peu a entrar, o no, al nostre ajuntament.

Altres, amb representació al nostre ajuntament, intentaran consolidar els seus vots. Així, el BLOC, intentarà rendabilitzar al màxim l'últim casament, amb el PSOE, traient-li llustre a les seues actuacions dins el govern del bipartit, després de la pífia que va representar el seu primer casament, amb el PP, i el seu posterior divorci.

El PSOE, òbviament, també voldrà rendabilitzar tot allò que s'està fent a la nostra població, sobretot ficant la ciutat pates amunt, si cal, per donar a entendre a la ciutadania, que ells són l'única alternativa de govern al PP.

I, per últim, el PP, com no podia ser menys, intentarà recuperar l'alcaldia, guanyada primer amb el vots del BLOC i, perduda després pels mateixos vots, que no voldrien haver perdut mai, i que els va deixar fora del poder, després de més de dotze anys ininterromputs de govern.

Les coses es presenten divertides, si mirem el ball de vots que pot haver-hi entre partits. Per una banda, Izquierda Unida, intentarà per enèsima vegada el seu assalt al castell, fins ara inexpugnable, que li ha estat la casa gran. Després dels contactes amb uns partits i a l'espera amb uns altres, pactar per ací, o per enllà, és el que, pareix, volen per aconseguir entrar definitivament a l'ajuntament.

Esquerra Republicana, sembla, entra definitivament en la guerra política de voler aconseguir un lloc, també, al seients del Ple del nostre ajuntament. Amb la il·lusió, típica i característica d'aquells que es presenten per primera vegada, intenten fer-se, i guanyar-se, un

558

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

espai polític dins l'electorat de l'esquerra nacionalista. Fàcil no ho tindran, però poden veure's afavorits pel vot de rebuig cap a qui, fins ara, ostentava eixa condició, el BLOC.

I al BLOC sembla que les aigües li baixen revoltes. Després que a nivell autonòmic no haja hagut manera, fins ara, d'aconseguir cap pacte per poder-los facilitar l'entrada a les Corts, ací també els pinten bastos.

L'haver fet el que siga per tal d'ostentar poder, primer amb el PP i ara amb el PSOE, indica una manca important d'una condició política definida que difícilment entén el seu electorat. La conseqüència serà, probablement, una perduda important de vots. Molt faran si aconsegueixen guardar el mobles.

El PSOE ha tirat la casa per la finestra. El que no ha fet el PP en les últimes legislatures, sembla que ho ha de fer ell, en menys d'un any. Obres i projectes que Mundo és va deixar al calaix, Escuder, les està tirant endavant amb ajuda de la Generalitat o sense ella. L'inconvenient, un excessiu endeutament però, si aconsegueix el seu propòsit, els haurà donat resultat: vots, i solució als problemes. Caldrà veure-ho.

El PP és qui ho pot tenir millor. Només li caldria tenir una mica de paciència, actuar de tant en tant i decididament, en aquells assumptes que siguen importants per a la ciutadania on el bipartit haja ficat "la pota", i ... esperar que els vots li caiguen al sarró. Però, tot i que el PSOE-BLOC, de vegades els ho està ficant fàcil, han demostrat ser tant summament negats com quan governaven. Encara així, tenen molts números per endur-se el gat a l'aigua, i és que no ens enganyem aquest poble segueix sent de dretes.

Llàstima que polítics que actuen, o hagen actuat, amb coherència amb allò que diuen i necessita el nostre poble, no volen saber-ne res de com ho estan deixant tot. A veure si algú s'encarrega de tornar a engrescar-los.

Mentrestant ens haurem d'aguantar en veure com es van repartint les diverses parelles de ball que tenim en aquests moments i ... encomanarnos a algun sant.

EDITORIAL

CULTURAL

ASSOCIACIÓ

BENICARLÓ

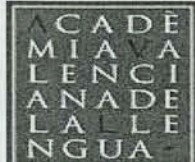
LA FERAM

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·labora
XAVIER
LLUC
TOLITO
G. SEG
Foto

L'Associació Cultural Alambor té el goig d'invitar-vos, el *divendres* 3 de novembre a les 8 del vespre, a l'acte de presentació del llibre

El dietari del Contini, de RAFAEL SANTAPAU

Seu de la Peña Setrill, c/ Pere Boqués s/n Benicarló

L'IMATGE I LES MIL PARAULES.

La Veu dedica un espai a Xavier Dealbert Madrid, nascut al **costat de Benicarló** (Castelló), el 29 d'abril de 1986.

Tots els caduferos han enviat el seu SMS.

Carxofa:

un bona caixa de carxofes per a tota la gent que un any més ha hagut d'arriscar la vida per tal de complir amb una tradició tan humana com anar a honrar als avantpassats que descansen al costat del riu. ¿Quan Benicarló tindrà un accés al cementiri com mereixem tota la gent, sobretot la més major que també és la que més va al cementiri?

Panissola:

per a els nostre regidors, passats i presents, del PP i del PSOE. La llar de jubilats no està a l'altura ni s'adapta a les necessitats de Benicarló. Mentre els nostres majors estan oblidats ells es dediquen a parlar de camps de golf. Es que en trauran algun profit immediat? No volem ser malpensats però de vegades ens ho fan ser.

QUE MOS CAL SABER PER A SER BONS CADUFEROS ?

El dia 17 de Juny de 2006 els caduferos, David Ferrer i Marc Flos, van aconseguir pujar el nom de Benicarló al punt més àlgid de la terra, dins de l'expedició Terres de l'Ebre a l'Everest.

L'església de Sant Bartomeu es va construir durant el segle XVIII, a l'anomenat pla dels esterrers : Els materials utilitzats provenien de l'antiga muralla i també de l'antiga església que -se suposa- havia al mateix lloc. Però, saps quans anys es va perllongar la construcció de l'edifici més monumental del nostre patrimoni?

A - 17 anys

B - 19 anys

C - 48 anys

D - 53 anys

redactors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, R BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES H, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, O, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, ARRA, ROBESPIERRE I EL SAMARUC grafies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions 964 475698 ©COPISTERIA GRÈVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Les vides de Berger

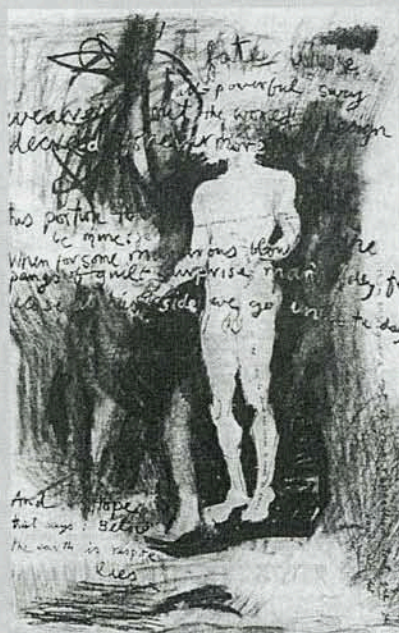
text JOSEP IGUAL

Format com a pintor a la Central School of Arts del seu Londres nadiu, John Berger (1926) és un pintor figuratiu de fineses sensibles, de colors evocadors i traç de subtil tebior intimista. A més de pintor, Berger és un dels més grans escriptors vivents. Rebuscant pels racons autèntics, defugint programacions de pensament dèbil i narrativa de consum, trobareu la prosa neta i humanista d'un dels més lúcids pensadors dels nostres dies.

Berger, en els seus assajos imprescindibles sobre pintura, ens ha ensenyat a posar la mirada d'una altra manera. Ens ha descobert detalls d'esperit elevat, ens ha fet internar-nos en les galeries del pensament i l'ofici dels més grans de tots els temps.

En la seua obra narrativa també cal entrar-hi sense premeditacions estretes. La seua volada no coneix els envans i els plànols discursius es gronxen de la realitat al baf de les ànimes i les lliçons que no caben del tot en la raó. També els seus temps narratius són alterats per fer-nos entendre que el present endinsa la seua arrel fugissera en un passat d'esforços i somnis.

Després de la seua formidable "G.", alguns esperem com aigua de maig les seues pàgines. La seua ampla curiositat creativa l'ha fet signar també peces teatrals, guionatges per a pel·lícules, col·laboracions fotogràfiques i performances. Cap d'aquestes manifestacions ha escapat al segell del talent humanista del britànic tranquil que desafia les absurdes urgències i els discursos banals i malignes que ens plouen cada dia.

En la seua darrer lliurament, "Aquí nos vemos" (Alfaguara, 2005), ens topem amb un home que troba a sa mare assegura en un parc de Lisboa després de quinze anys de traspasada. O que a Cracòvia, entre els fruits dels camperols, exposats en un vitalista mercat, reconeix a un amic de la infantesa. El travessar les fronteres comunicacionals entre els vius i els morts no finalitza en aquests episodis dibuixats amb un pols poètic i proper; altres vides salvades del peatge del temps concorren en un relat on diverses ciutats i cultures emmarquen el bellíssim diàleg interior del narrador omniscient.

Quadern Ondulant

Aquest llibre nòmada –glo-riósament impossible d'encasellar en un sol gènere–, que viatja per Europa enllaçant històries aparentment disperses i fent guanyar sentit a objectes bandejats, és una lectura que ens retorna el gust de la gran literatura. Es tracta d'un llibre preciós, que convida a la meditació i a la commoció de la bellesa quotidiana; un garbell d'alta prosa transparent, lluminosa, sorprenent.

Entrar a l'univers de Berger no surt de franc. Us canvia l'exigència del paladar. Després de Berger engegareu a dida les mecàniques premeditacions de les trames mil cops recalafades.

"La quantitat de vides que caben en una de sola és incalculable". Aquest és el lema de "Aquí nos vemos". El protagonista? El temps. El temps humà i el temps ralentitzat de les figuracions. Un relat que és una joia destrament traduïda per Pilar Álvarez, de la qual es surt més savi i amb la paleta de sabors bellament regirada. La coberta és il·lustrada per propi Berger amb un bodegó fruital tan actual com atàvic, atemporal, immortal. Un detall que posa un valor afegit a l'edició d'aquesta obra mestra.

EL MUSCLO ZEBRA ENVAEIX ELS RIUS VALENCIANS

El setembre passat van saltar totes les alarmes: es confirmava la presència del musclo zebra a l'embassament de Forata del riu Magre, un afluent del Xúquer. Els canals i sèquies connecten els rius i embassaments de la zona central del País Valencià. Els experts alertaren del perill que aquest bioinvasor s'estengués per les conques del Xúquer, Túria i l'Abufer, i poses en perill, fins i tot, l'abastament d'aigua de l'àrea metropolitana de València. Fa un any el zebra ja fou detectat al pantà del Sitjar, al riu Millars. S'establí un pla de control amb la prohibició de l'ús recreatiu i la navegació al Sitjar que no ha impedit la proliferació i expansió del mol·lusc; s'ha confirmat la presència del zebra a l'assut de Santa Quiteria del terme d'Almassora.

Malauradament, no ens ha fet falta el transvasament de l'Ebre per a que arribés aquest perillós bioinvasor als rius valencians. A l'Ebre, concretament a la zona entre Xerta i la presa de Ribarroja, fou detectat l'any 2001. Actualment se'l troba als afluent Segre, Guadalope, Arga, Éssera i Huerva. Riu amunt hi és a Burgos i Àlaba, i pot acostar-se a Morella pel Bergantes.

El musclo zebra, amb nom científic de *Dreissena polymorpha*, fou descrit per Pallas en 1771 a partir d'uns exemplars trobats al mar Caspi. És un mol·lusc bivalve d'aigua dolça o salobrosa originari dels mars Caspi, Negre i Aral on es troba en equilibri ecològic. Té uns 3 cm amb bandes negres i clares alternants a la closca i d'açò li ve el nom. Es subjecta fortament a qualsevol substrat mitjançant el bissus, conjunt de filaments. Cada adult –poden viure uns cinc anys– pot tenir una descendència d'un milió i mig d'individus al mes. La fecundació és externa, a l'aigua, i l'ou fecundat es transforma en una larva planctònica que dispersa l'espècie. Els musclos zebra són fèrtils des de 5 mil·límetres i formen colònies amb densitats de fins 700.000 individus per metre quadrat. Suporten canvis bruscos de temperatura i salinitat, i resisteix fins a 10 dies fora de l'aigua.

Les seves característiques el fan un bioinvasor terrible. Pot desplaçar-se agafat al casc d'un bot o, en forma larvària, a l'aigua marina que empen els vaixells com llast. La construcció de canals interfluvials que es construeixen a Europa oriental i central, amb el tràfec de barques i troncs, estengué el musclo zebra per tots els grans rius europeus; en 1824 arribà a les Illes Britàniques. Amb el final de de la Guerra Freda, s'inicien les exportacions de blat d'Estats Units (USA) i Canadà fins la URSS. Els vaixells soviètics sortien dels ports de la Mar Negra amb les bodegues carregades d'aigua de mar, condicions semblants al viatge de tornada plens de blat. Arribaven als Grans Llacs on

llançaven l'aigua plena, evidentment, de polissons biològics, en concret 145 espècies aquàtiques invasores. En 1982, arribà el musclo zebra que, en uns pocs anys, s'ha escampat per tota la façana oriental d'Amèrica del Nord.

Els seus impactes sobre els ecosistemes que envaeix són molt importants. Causa l'eliminació del plàncton –el seu aliment–, expulsa les espècies autòctones competidores per l'hàbitat i aliment, transmeten paràsits dels peixos i diposita gran quantitat de restes d'individus morts al fons empitjorant les característiques de l'aigua. Quant a les instal·lacions artificials, recobreix la part exterior d'estructures submergides com vaixells, canonades, conduccions de plantes energètiques o industrials, molls... També entapissen i taponen l'interior de tubs per on circula aigua infectada de musclo zebra. A Estats Units, ha causat danys per valor de 2.000 milions de dòlars en 10 anys.

La detecció de poblacions de musclo zebra a l'Ebre l'any 2001 feu saltar les alarmes. La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre obligà a la desinfecció i neteja dels vaixells, i de tots els seus aparells, que arribessin o sortissin del riu. No es prohibí ni la navegació ni la pesca perquè eren i són un gran negoci per la zona. Són famosos arreu d'Europa els embassaments de Mequinensa i Ribarroja per la pesca dels silurs i dels Black-Bass. Possiblement aquesta permissivitat ha afavorit la seva expansió.

En els cinc anys posteriors, el zebra ha colonitzat quasi tot l'Ebre; ja provoca uns costos de 2 milions d'euros anuals a les hidroelèctriques i està posant en perill l'existència de la nàiade, un mol·lusc fluvial autòcton. L'arribada del zebra als embassaments de Sitjar i Forata, possiblement, es degui a pescadors que els empen com esquers; esperem que ningú estigui intentant introduir silurs, i amb ells el zebra, des de l'Ebre per crear unes noves destinacions turístiques pesqueres.

El dies 18 i 19 d'octubre de 2006 es celebrà a Saragossa el seminari internacional "Estratègies d'Actuació de les Aigües Infectades per Musclo Zebra". En elles diversos experts internacionals van explicar les experiències dels seus països. No hi ha cap mètode per acabar amb el zebra en aigües oberetes, sols es pot intentar en ambients confinats i en etapes inicials. La navegació i la pesca són les activitats responsables de la seva expansió. Cal fer campanyes poderoses de sensibilització ciutadana, controlar aquestes activitats i vigilar les masses d'aigua no infectades.

No menyspreem la capacitat destructora d'aquest musclet encara que només tingui tres centímetres.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 557

text EL LECTOR

Una altra vegada s'han tornat a equivocar amb el tema de la setmana, i han pertut un bon grapat de vendes. Es veu que el consell de redacció d'aquesta publicació no se n'entera i volta poc pel poble. Sense cap mena de dubte, el gran assumpte ha estat aquell que vostés, amb una gran imprudència, ha col·locat a la pàgina quatre amb només mitja plana d'informació. Mire, senyora Garcia, al nostre poble a la gent el que més l'interessa són les falles, i això de que una respectable ciutadana haja portat als tribunals de justícia als presidents de les falles i al més president de tots es mereix una molt merescuda portada. Pel poble no se'n parla de res més. La cosa és molt més important del que sembla, ja que està en joc alguna cosa més que els danys morals soferts per una persona. Efectivament, tal i com assenyalen fonts de la CH.L.F., la imatge de Benicarló por resultar perjudicada molt seriosament. Seria un impacte tan extraordinari a la línia de flotació de la nostra personalitat, que potser haurien de passar varies generacions per tal de refer-nos del cop. No tinc el més mínim dubte que la sentència serà respectada per tots, començant una nova etapa de fraternitat i de perdó entre totes dues parts afectades. Arribats a aquest punt s'imposa una seriosa reflexió i una intervenció urgent de la comissió d'experts en temes de les falles per tal d'assenyalar el protocol a seguir en un cas tan delicat com aquest. Ja que per a vostés no ha estat aquesta la gran notícia de la setmana, espero que si que ho siga quan es conega la sentència del cas. Per la meua banda, no vull opinar, ja que la cosa està sub iudice i cal respec-

tar escrupolosament allò que decideisca el jutge en el seu moment. Fins que no s'arribe al final, no diré la meua, que la tinc molt clara, però no puc deixar de notar que aquest incident farà que tots els presidents de les falles s'unisquen encara més, amb el president de tots al capdavant, i el proper any tinguem unes festes en honor del nostre patró Sant Josep més brillants, luminoses, sorolloses, acolorides, enlluernadores i esplendoroses que mai de la vida.

Seguint amb el tema de les falles, he de reconèixer que el títol del cartell guanyador m'agrada molt. Això de les abstraccions falleres és una cosa molt bona, perquè si tant anem abstraent, al final de les falles ens queda una cosa negra anomenada cendra, que és el resultat de dies i dies de foc i fum. Del cartell només he vist la foto que treuen vostés, i veig unes formes que em recorden alguna cosa evocadora del masclé, però realment no sé què és, la meua imaginació no dóna per a més. Tenim cartell, tenim judici... ja estan les falles en plena ebullició. Ara només ans faltaria que la comissió de festes i la chunta local fallera fóren una mateixa cosa.

Tama de la setmana. Ja tornem a estar a la mateixa de sempre. A vore quan comprendran que la gent el que realment volem és jugar al golf. A Múrcia l'amic Camacho, el de les aixelles perfumades, ens vol vendre magníficaj viviendaj construïdes davant d'uns prats de gespa verda que ens conviden a agafar la bossa de pals de golf i començar a colar pilotes als forats. Ara, que no entenc això de que l'empresa que volia fer el camp de golf de la Tossa, també vol construir habitatges unifamiliars. Què tenen a veure les cases amb el golf? No es tracta de fer esport? I les cases,

per a qui són?

També lleigeixo que la participació ciutadana que ha participat en l'elaboració d'un PGOU ben participat pels ciutadans només ha aconseguit que cadascú defense els seus interessos, que a vore si puc traure més profit de les meues terres. En resum, que maricón l'últim. En canvi, no sé on hauran quedat aquelles grans intencions sobre la defensa dels terrenys dels nostres avantpassats, el ser més benicarlandos que ningú, el no deixar perdre les sènies ni els pous i el respecte per la memòria dels que van treballar la terra abans que nosaltres.

Coll fa una predicció d'allò que pot passar el dia de difunts. Em sembla que no se n'anirà de molt, que convergència serà el més votat i que el PSOE haurà de pactar amb ells per a governar, cosa que no m'extranyaria perquè Mas té unes ganas de manar que no s'aguanta dret.

No he acabat d'entendre això del parc litoral que volen fer a la costa nord. No sé si ho volen urbanitzar, declarar parc natural, regenerar la costa, fer la repartidora dels terrenys... això de l'urbanisme em supera dia a dia. Cada vegada n'entenc menys.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Sense cap mena de dubte, la gran espifiada de la setmana ha estat posar la foto del cartell guanyador de les falles en blanc i negre, i de lluny. Ni ens ho mereixem els lectors ni s'ho mereixen les falles. Ni sant Josep.

La final a quatre de la Copa Generalitat es disputarà al pavelló benicarlando

text VICENT FERRER

La fase final de la Copa de la Generalitat es disputarà en el Pavelló Olímpic de Benicarló els dies 18 i 19 del present mes, aprofitant que aquest cap de setmana hi ha descans en la LNFS, després d'haver-se disputat la fase prèvia i conèixer els dos equips que acompanyaran al Platges de Castelló i club organitzador de l'esdeveniment, el Benicarló Onda Urbana. Seran el Racing San Vicente i el Armiñana València. Un sorteig decidirà els emparellaments de les semifinals que es disputaran el dissabte a partir de les 16 hores, mentre que la gran final està prevista per al diumenge a les 12 hores. El Racing San Vicente ocupa la primera plaça del Grup A de Plata. Els jugadors alacantins solament han cedit un empat en el que va de lliga i destaquen per ser un equip molt golejador al sumar 40 gols en 7 jornades. L'equip està entrenat per Juan Carlos Bartual, amb la següent plantilla: Quique i Cristian (porters); Alberto, Rubén, Kike (tancaments); Kadu, Thiago Pezao, Juanma, Coke, Carrión, Edu i Juanri (ales); Cabinho (pívo). Per la seua banda el Armiñana València ocupa la quarta plaça, amb un bagatge de cinc victòries i dues derrotes, a sis punts del líder Manacor.

L'equip estrena patrocinador en la present temporada i aquesta entrenat per José Pérez Escrig, amb aquesta plantilla: Otero i Aitor (porters); Joaquín, Kiko, Passarinho i Borja Milà (tancaments); Juanjo, Deco Vicentini, Márquez, Cassio i Mario (ales); Silami, Jordi

i Benaja (pívots). La presentació d'aquest torneig tindrà lloc la pròxima setmana en la sala de premsa del Pavelló de Benicarló, en la qual es donaran a conèixer tots els detalls. Pel que fa a l'equip, dimecres de matí, els jugadors no van tenir entrenament, ja que Miki va decidir que es fés solament una sessió a les sis de la tarda amb tota la plantilla al complet, mentre que Chelete segueix amb els durs exercicis de rehabilitació. El dijous si que hi va haver doble sessió, en la qual l'entrenador va insistir en la pista sobre quines jugades li poden fer més mal a l'equip de Martorell.

El Juvenil del C.D. Benicarló "ressuscita".

text GREGORIO SEGARRA CALVET

C.D. Benicarló Juvenil, 4 - C.D. Alboraià, 0.

El Juvenil del Benicarló, dirigit per Àngel Portilla va aconseguir la primera victòria de la temporada enfront de l'Alboraià, després d'haver sumat només un punt en les 5 primeres jornades. L'equip, amb el petit Said en l'onze titular com director d'orquestra, el central Hèctor com bastió inexpugnable en la defensa i Guindi com estilet ofensiu, va oferir un gran espectacle als incondicionals que es van donar cita en el Municipal de la Partida Povet que, a més, van poder gaudir del que sens dubte va a ser un dels gols més bonics de la temporada, l'aconseguit per Pepe Ximo, que encarrilava la victòria cadufera.

El CB Benicarló prova un jugador senegalès de 2.01 d'alçada

text REDACCIÓ

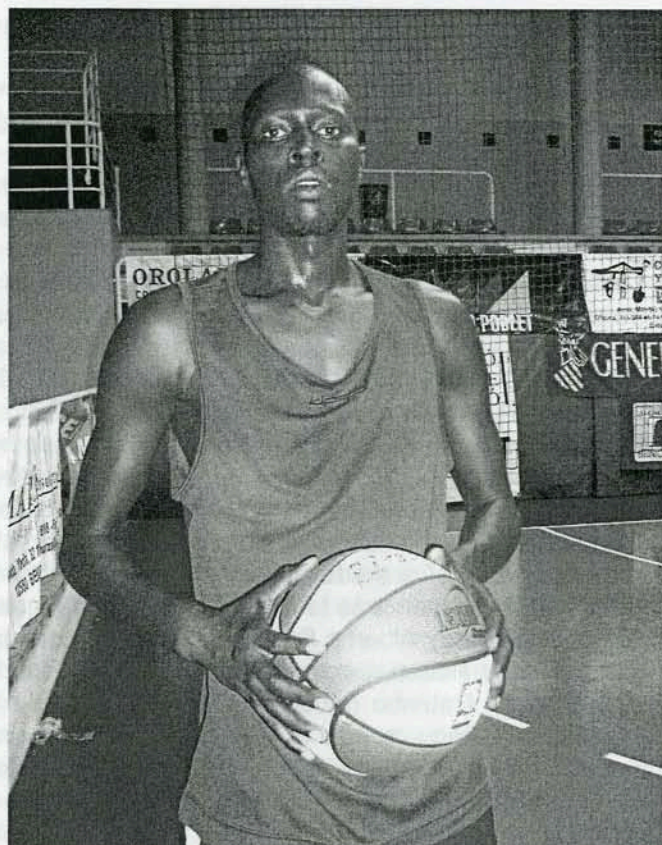
El Club Bàsquet Benicarló aposta fort pel bàsquet i l'arribada d'un nou jugador així ho confirma. Es tracta d'un pivot senegalès de 2.01 metres d'alçada i un 47 de peu que està a prova des de divendres amb el Construccions Malloms, l'equip sènior de l'entitat.

El pivot, que ja va veure en directe la victòria del Construccions Malloms contra l'Azuliber l'Alcora, confia en guanyar-se la confiança de l'entrenador i establir-se a Benicarló: "M'agradaria quedar-me aquí perquè el CB Benicarló ha demostrat molt d'interés. Sé que he de treballar dur per a guanyar-me un lloc en un equip d'aquest nivell i això és el que penso fer". Respecte a les seues característiques, es defineix com "un jugador que pot actuar de quatre o de cinc".

Manolo Llorach, entrenador del Construccions Malloms, confia en la seua aportació: "És un jugador físicament molt fort, amb unes condicions extraordinàries per a la pràctica del bàsquet. Es nota que porta una temporada sense jugar i caldrà posar-lo en forma, però ens pot ajudar prop de les cistelles. En atac té qualitats innates i caldrà treballar per a millorar la seua defensa".

Juanjo Ferreres, president del CB Benicarló, espera que el pivot senegalès s'acabe fent un lloc a l'equip sènior: "Em faria il·lusió perquè ara estem començant a aconseguir que el públic s'apropi fins al pavelló per a veure bàsquet i aquest jugador, amb els seus espectaculars salts, pot incrementar aquesta tendència. El treball que hem realitzat des de fa molts anys al club i l'esclat del bàsquet després de la medalla d'or al Mundial de Japó comencen a donar els seus resultats".

Des de fa un temps, els millors clubs de la Lliga ACB han apostat fort per joves formats a Senegal. El millor jugador del Gran Canaria Grupo Dunas, per exemple, és Sitapha Savane (2.01). A més, aquest equip compta a la seua cantera amb Youssoupha Mbao, un pivot de 2.16 i només 16 anys que va entrenar-se fa uns dies amb Michael Jordan a Barcelona. Dues de les altres joies de la cantera d'aquest país africà són Cheick Samb, escollit pels Lakers en el darrer draft de la NBA, i Mamadou Samb. Cheick juga cedit el WTC Cornellà (LEB 2), mentre que el seu germà Mamadou és a les categories inferiors del Winterthur FC Barcelona, amb qui va jugar el Torneig Nacional Júnior Ciutat de Benicarló del 2005. Un dels últims jugadors en arribar a Espanya des de Senegal és Michel Duff, un ala-pivot de 17 anys i 2.08 que jugarà al filial del Caja San Fernando.

El CH Peníscola-Maestrat guanya el seu primer partit.

El passat dissabte el Club Handbol Peníscola Maestrat va debutar davant el seu públic a la lliga territorial amb una treballada i merescuda victòria per 27 a 14 contra el Bielec Almassora.

L'equip, dirigit des de la banqueta per Pepe Forés, va sortir molt fort d'inici i així ja manava de cinc gols als deu minuts de la primera part. A partir d'ací, una certa relaxació defensiva i unes petites errades en la finalització d'alguns contraatacs va impedir que els peníscolans decidiren el partit en la primera part, arribant al descans amb un 11 a 7 que feia justícia al que s'havia vist al camp.

En la segona part es va veure un Peníscola molt concentrat que va fer disfrutar al públic que es va apropar fins al pavelló municipal. Els almassorins no van poder fer res davant l'allau de joc local i es va arribar al final del partit amb una clara victòria per tretze gols de diferència. Destacar l'actuació dels jugadors més joves del planter, que en un any que en principi es considera de transició, estan cridats a guanyar protagonisme dins l'equip a mesura que avanci la temporada.

25a MITJA I MINI MARATHÓ- 3a VOLTA A PEU A BENICARLÓ

text REDACCIÓ

El passat diumenge 22 d'octubre es va córrer la 25a edició de la Mitja i Mini Marató de Benicarló i la 3a edició de la volta a Peu., coincidint amb el 25è aniversari de la fundació del Club d'Atletisme Baix Maestrat. Amb una molt bona assistència tant d'atletes com de públic i amb un temps excel·lent, va destacar la presència dels atletes i de les autoritats de Ladíspoli, ciutat agermanada amb Benicarló i la del club aragonès Jerónimo Zurita el qual ve visitant-nos molts anys. La varietat de clubs va continuar amb atletes de Valladolid, d'Andorra, del FC Barcelona, Amposta, Vila Real, Vall d'Uixó, Torrent, Vinaròs, Castelló, Girona, València, Tortosa i Alemanya.

El guanyador de la Mitja va ser el mateix atleta que al Cross de Festes, Javier Lozano (categoria sènior), del Trotapinares de Valladolid, amb una marca d'1h:11'28", seguit de Xavi Insa del Fila Domingo Catalán, amb 1h:11'42 i, en 3a posició, l'atleta del Club organitzador de la prova Roberto Prades, del BAIX MAESTRAT, amb el mateix temps. Per categories destacarem a Antonio Castro del Barça 1r en categoria Junior, Adrià Escrich 1r Juvenil, Emanuele De simone

en Promesa, Lueken Kerstin en Sènior femení, Pilar Prades 1a en Veterana A, del Baix Maestrat i Nacher Daha 1r en Vet A.

En la Mini per categories 1a en Aleví Fem, Fiorella Chiappe del B.M i Marcos Añó també del B.M, en masculí. Mar Melet, 1a en Benjamí Fem i Yussef El Ghayat 1r en Benjami Masculí. Gemma Colomé 1a en Categoria Cadet Fem. I, Youssef Barohu en Masculí. Mirèia Mendieta del Baix Maestrat 1a en Infantil i Francisco Ferrer 1r en masculí. Mirian Lores 1a en categoria Juvenil Fem i Javier Palau també del Baix Maestrat, 1r en Juvenil.

En la IIIª edició de la Volta a Peu en 1ª posició Ana López, seguida d'Alexis Sastre i son germà Fran Sastre tots de Benicarló.

Un gol de panisello en temps de prolongació evita la derrota del Benicarló davant el Sant Mateu

text VICENT FERRER

1 BENICARLÓ: Sánchez, Raúl Mora (Oscar, min. 68), Ximo, Alfonso, Layo, Jordi, Carpio (Alvaro, min. 53), Anta (Víctor Esbrí, min., 81), Panisello, Raúl Martínez (Lluïu, min. 61) i Julve.1

1 SANT MATEU: Mauri, Joseba (Juanda, min. 53), Dani, Cristóbal, Anselmo, Marc, Sergio (Edu, min. 89), David, Rafa (Javi, min. 56), José i Angel Luis.

ARBITRE: Gozalbo Marín, col·legi valencià, ajudat per Todur Lalin i Fadon Arévalo. Va mostrar targeta groga als locals Alfonso i Layo; al visitant Anselmo.

GOLS: 0-1 min. 84, Marc. 1-1 min. 93, Panisello.

INCIDÈNCIES; Uns 150 espectadors en l'Estadi d'Atletisme.

El Benicarló no va poder confirmar la seua milloria, després d'haver guanyat la passada setmana al Sant Jordi, adés que el Sant Mateu va mostrar qualitats suficients per a no estar en la posició que ocupa en la taula, aconseguint un merescut empat. L'equip local continua jugant amb un home de menys, a pesar de

botar onze a la pista, i això ho veuen tots els aficionats, que no comprenen com s'insisteix amb la seua presència en l'equip. Un Sant Mateu que, al contrari de quasi tots els equips, no va col·locar el "autobús" davant de la seua porteria. Es va arribar a jugar de tu a tu i almenys es va veure més acció de cara a la porteria contrària que en altres partits.

Així als 6 minuts Marc remata al travesser; als 12 Julve va fallar un gol cantat després de burlar Mauri; als 20 Mauri va rebutjar un rematada de Raúl Martínez; i als 31 Angel Luis fallava després de l'eixida de Sánchez. Un empat que no augurava res de bo per a l'equip benicarlondo. En la represa l'equip local va estrènyer més, però sense la necessària profunditat per a inquietar Mauri. Va poder marcar Luis als 72, però no va saber acabar la jugada. En la recta final Marc va aprofitar un rebuig per a obrir el marcador rematant des de fora de l'àrea. Al Benicarló no li va tocar més remei, va pressionar fins al final, arribant l'empat després d'un rebuig que va aprofitar Panisello per a ficar el baló per l'esquadra. Un resultat res positiu davant del derbi que es disputarà diumenge que ve al matí al camp del Vinaròs.

NO, NO HI HA RES A PELAR

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

La presència a les grades d'un senyor d'allò més extravertit que es va auto-identificar de seguida com a pare del president del Traiguera he de reconèixer que em va inquietar. Només arribar, l'home va deixar caure una sentència lapidària: "Avui pedreu, l'equipo que guanye fora al domenge sigüent perd a casa. Jo m'és igual que sóc de Traiguera, però ja voreu com no guanyareu". Entre que jo no les tenia totes pels antecedents d'anteriors encontres jugats contra el Sant Mateu i ell que em va transmetre males, molt males vibracions, vaig presagiar que efectivament no guanyariem. Un lleuger calfred em va recórrer l'espinàs i de seguida vaig saber que no hi hauria res a pelar, que millor haguera fet de quedar-me a casa ben paint la paella tot pesant figues davant el diari ple de les darreres enquestes sobre les eleccions catalanes.

Per acabar de confirmar tan foscos auguris, encara no havien passat cinc minuts quan els forasters ja havien estavellat una pilota al travesser. "Ho veeu, ja vos dia, l'equipo que guanye fora al domenge sigüent se relaje i perd a casa. A mi d'una atra cosa no sé però de fútbol no m'ha d'ensenyar ningú res, que són massa anys". Raó, aquell home tenia tota la raó del món. L'esfèrica rebotada contra la fusta va malmetre definitivament les meues íntimes esperances que el nostre contertuli ocasional estiguera equivocacat.

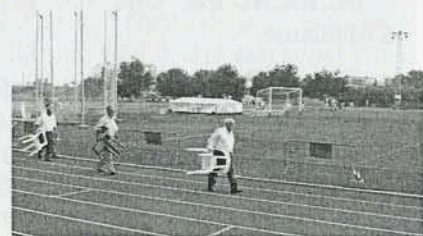
Després d'aquesta jugada, dos crits marca de la casa del nostre entrenador van fer reaccionar el Benicarló. Vam començar a apretar i aquells a recular i tancar-se a la seua àrea. Una jugada ben trenada va acabar en un u contra u entre Julbe i el porter foraster; el nostre davanter se'l va driblar i a porta buida la tirar tan molleta que va donar temps que un defensa que passava per allà la desviara a córner. "Ja no marcarea, si no hau fet esta, ja no marcarea", va amollar ell. Resignat a no poder respondre davant tanta evidència, vaig matar l'estona amb una bossa de barreja i una cococola; no m'acaba d'agradar la mescla aqueixa que fan els de Grefusa que posen panses amb cacaos i panís. En fi. El Benicarló va seguir atacant, els santmatevans rebutjant lluny de la seua àrea qualsevol pilota que es posara al davant i el meu amic ementent saberudes observacions sobre el desenvolupament del joc. Amb un injust però predestinat 0 a 0 es va arribar al descans.

La segona part va ser ben bé un calc de la primera. En tots els aspectes. Divagacions sobre l'efectivitat del Madrid al camp del Nàstic i el penal injust assenyalat contra el Recre i de tant en tant la cançoneta: "Doneu grà-

cies si això s'acaba així en l'empat". No sé què feia jo allí. Bé, sí, em vaig desentendre del tot del que passava sobre el terreny de joc i vaig xarrar una bona estona amb Geroni. Em va parlar de coses de substància, de la inauguració de la seu d'Acció Cultural a València, d'aliances pre i postelectorals, de presentacions de candidatures i així, desconnectant una mica, es va fer la vesprada suportable. De sobte, vaig vore com els del Sant Mateu s'apropaven amb perill a la porteria de Sánchez i feien una jugada de gol i com el rebuig del nostre porter li va pegar a la canella d'un dels d'ells i la pilota entrava bombejada i fluixeta a l'interior de la nostra gàbia. "Ara sí que no teniu res a pelar". El món damunt em va caure. Només faltaven tres o quatre minuts i tots els pronòstics inicials d'aquell bon home estaven a punt de complir-se fil per randa. Uf, quina ràbia. L'àrbitre, tot aplicant el reglament, va allargar el partit uns quants minuts i Panissello va aprofitar per marcar amb la seua pelada testa. Els aficionats forasters que hi havia s'exclamaven, no hi havia dret, estaven segurs que el partit s'haguera allargat tants minuts com fera falta fins que marcara el Benicarló. I què?

Només treure del centre del camp es va acabar tot aquell malson. Un punt contra un pseudocuer. No és res de l'altre món, ho reconec, però pitjor haguera estat quedar-nos sense capital i com pronosticava ell i pitjor encara si en comptes d'empatar nosaltres al final ens hagueren empatat a nosaltres. No sé si m'explico.

Diumenge vinent anirem al camp del Vinaròs. Suposo que jugarem a les dotze. És una bona hora, sé que guanyarem, però...

Sylvia Petite guanya el primer premi del Certamen fotogràfic

text REDACCIÓ

El jurat del Certamen de Fotografia Ciutat de Benicarló, sota la presidència del regidor de Cultura, José Luis Guzmán, va donar a conèixer el passat 24 d'octubre els premis d'aquesta vuitena edició.

El primer premi ha estat per a Sylvia Petite Masip, amb l'obra titulada Escombraries benestants. El segon premi ha estat per a l'obra Sri Lanka, després del tsunami, de Sergi Reboredo Manzanares. I el tercer premi per a Eva María Pellés Vallespín, que va presentar l'obra Entre la Caracola y el Morrongo.

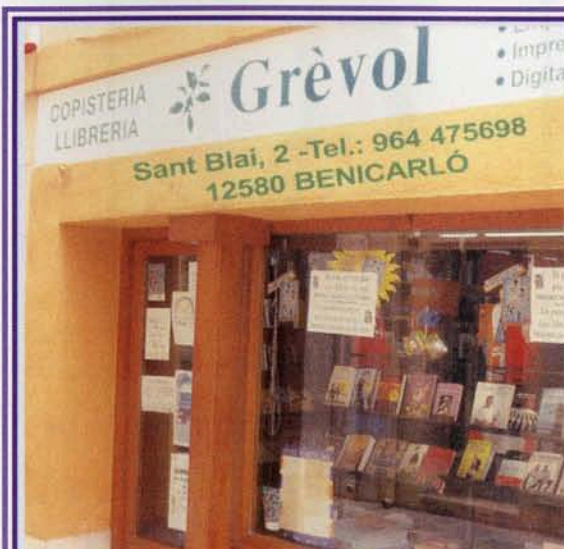
LA CORAL GENT GRAN ESTRENA UNA PEÇA DE VICENT FELIU

text REDACCIÓ

La Coral Gent Gran va oferir el diumenge 15 d'octubre un concert d'havaneres, algunes de les quals formaven part del seu nou repertori. L'agrupació va cantar acompanyada per diversos músics: Lourdes Prats a l'acordió, Blanca Ferrer a la guitarra, Enrique Serrano al piano i Àngel Serrat a l'harmonica. De les deu cançons que es van interpretar, cal destacar l'estrena de 'Una negrita camagüeyana', composta pel mestre Vicent Feliu i amb lletra de Francisco

Febrer. La família d'ambdós va acudir a l'Auditori de Benicarló per seguir en directe l'emotiva estrena. En finalitzar el concert la dama de l'entitat va oferir un detall tant als músics que van col·laborar com als familiars del compositor i de l'autor de la lletra de l'havanera.

La propera cita amb la Coral Gent Gran serà el dimecres 22 de novembre a la parròquia de Sant Pere de Benicarló, amb motiu de la celebració de la patrona dels músics: Santa Cecília.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Restaurada la Mare de Déu de la Mar

text REDACCIÓ

La imatge de la Mare de Déu de la Mar, patrona de Benicarló, ha recuperat el seu aspecte original gràcies a la restauració efectuada pel Servei de Conservació i Restauració de la Diputació de Castelló. El Museu de Belles Arts de Castelló va acollir dilluns l'acte de presentació dels treballs, que han permès la posada en valor d'aquesta talla de transició del romànic al gòtic. Carmen Pérez, directora del centre, va destacar la importància de la peça, "la segona més important del període en territori valencià després de la Mare de Déu de la Taronja d'Olocau". Oculta sota cinc capes de repintat de diferents èpoques, la més visible del segle XVIII, els restauradors han trobat la policromia original, d'or corlat i pintures al tremp. La Mare de Déu de la Mar és una talla de fusta de perera del segle XIII, que segueix la tradició de les mares de Déu tardo-romàniques que segons la llegenda, Jaume I va deixar en les ciutats que reconqueria per al culte cristià.

La imatge va arribar al SCRC amb les modificacions realitzades en el segle XVIII, que incloïen l'amputació de les seues cames, mans i l'adaptació d'una imatge infantil asseguda sobre els seus genolls. La talla va ser així adaptada als gustos barrocs de l'època i d'aquesta manera s'ha venerat en la parròquia de Sant Pere de Benicarló fins al moment. L'exposició als fidels es completava amb el complet vestuari amb el qual la Mare de Déu sortia en processó. El tractament en la restauració ha consistit en l'eliminació dels afegits que distorsionaven la visió original de la imatge. La consolidació dels estrats i reintegració cromàtica de les pèrdues de policromia per a completar la lectura estètica, només s'ha realitzat en les zones on existia suficient informació. En els llocs on només ha quedat la talla en fusta, s'ha realitzat la desinfecció i consolidació de l'estructura, que es trobava completament afectada per l'atac d'insectes xilòfags.

La peça quedarà exposada durant tot el mes de novembre al Museu de Castelló i posteriorment serà traslladada a Benicarló, on tornarà a ocupar l'altar lateral en el qual sempre s'ha venerat. Amb motiu de l'arribada de la imatge, es realitzarà una jornada en la que les restauradores que han intervingut en la seua recuperació, explicaran els treballs realitzats als feligresos. En aquest sentit, Mossén Canelles, rector de Sant Pere, es mostrava molt satisfet per la intervenció i l'estat que ha quedat la imatge. Canelles reconeixia que "a la gent li va a parèixer estranya al principi", ja que la Mare de Déu serà exposada al culte amb la fornícula de metacrilat que s'ha dissenyat per a la seua perfecta conservació. A més, no se li tornaran a col·locar ni el nen ni les mans, ambdós afegits del segle XVIII. "Però quan vegem la cara tan bonica que té i el treball tan bo que han fet, ho entendran", assegurava. La Mare de Déu de la Mar ha estat dotada d'un microxip que permetrà la seua localització immediata en cas de robatori.

